

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Министерство на образованието и науката

ДО

АКАД. НИКОЛАЙ ДЕНКОВ

МИНИСТЪР НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

ДОКЛАД

*от Комисията по академична етика при министъра на
образованието и науката*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

В Комисията по академична етика постъпи сигнал с вх. № 94-1644/27.04.2021 г. от доц. Г. Й. М.

Сигналът съдържа твърдения за извършено закононарушение – плагиатство в защитен дисертационен труд за придобиване на образователно-научната степен „доктор“ по професионално направление 5.3. Комуникационна и компютърна техника в Русенския университет „Ангел Кънчев“ и публикации на Е. А. О.-Д.

Образувана е проверка на основание Заповед № РД09-1047/10.05.2021 г., изменена със Заповед № РД09-1194/08.06.2021 г. на заместник-министъра на образованието и науката, след констатация на назначената от него комисия по допустимост (Заповед № РД09-1018/29.04.2021 г.), че сигналът от доц. М. е допустим.

С Протокол № 48/12.07.2021 г. и Протокол № 48А/25.10.2021 г., в съответствие с изискванията на чл. 30, ал. 8 от Закона за развитието на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ), Комисията по академична етика определи трима арбитражи за изготвяне на становища относно твърденията в сигнала.

След като се запознаха с материалите по преписката, арбитражите депозираха своите становища с вх. 94-4246/14.09.2021 г. от арбитър 1, вх. № 94-4246/20.09.2021 г. от арбитър 2 и вх. № 94-5964/14.12.2021 г. от арбитър 3.

С писмо изх. № 0452-61/15.11.2021 г. от заместник – министъра, сигналът на доц. М. и становищата на тримата арбитри са изпратени на д-р О.-Д., като в съответствие с изискването на чл. 30, ал. 11 от ЗРАСРБ ѝ е предоставена възможност да изрази своето становище по случая.

Становището на д-р О.-Д. е заведено в деловодството на Министерството на образованието и науката с вх. № 94-5536/29.11.2021 г.

Комисията по академична етика се запозна с всички документи, становища и мнения по сигнала.

В становището си арбитърът 2 отбелязва, че всички представени документи, свързани с процедурата за защитата на докторската дисертация на О.-Д. в РУ през 2015 г. са изрядни. Всички членове на научното жури (вкл. ръководителя на докторантката проф. д-н Р.) са гласували положително за присъждане на исканата ОНС без коментар по проблеми, свързани с откриване на плагиатство в дисертационния труд. Все пак този въпрос е поставен за разглеждане през следващата 2016 г. от проф. д-н Р. на заседание на НС на ВУТП-София. В заключението си арбитър 2 изтъква: „постарах се да представя само фактите, които потвърждават плагиатство без да правя критичен анализ на представените трудове на О.-Д и без да оценявам количествено и качествено каква част от нейните трудове представлява плагиатство“. Отбелязва също, че „маркираните като плагиатство части от нейните трудове не изясняват достатъчно точно тяхната научна стойност без да се направи анализ и сравнение с публикации в тази област, известни до момента в световната научна литература“. Не приема „за достатъчно обосновано предложението да бъде отнета докторската степен на О.-Д. по следните причини: 1) трудно е да се оцени каква процентна част от дисертацията представлява плагиатство и каква е тяхната значимост;... 2) без съмнение цялото научно жури е оценило положително и без сериозни забележки представения дисертационен труд“. Завършва с мнението, че „установеното плагиатство в разглежданите трудове за недопустимо и осъдително от морално-етична гледна точка. За това деяние би следвало О.-Д. да бъде порицана от научната общност, вкл. и в известните научни мрежи... За нейното правно санкциониране, обаче, трябва да има конкретен ищец, който да заведе съдебно дело за доказване на направените нарушения на закона за авторското право“.

Според арбитър 1, приведенният доказателствен материал показва, че дисертацията на Е. О.-Д. е компилация от различни чужди публикации, че фундаментът, върху който стъпва дисертационното изследване и част от претенциите за научно-приложни и приложни приноси са чуждо научно достижение. Голяма част от дисертацията и автореферата на Е. О.-Д. е некоректно заимстване на чужди изследвания в научни публикации, представяйки ги за свои, с което напълно се обезличава приноса

на автора в дисертацията. Анализът показва, че единствено в четвърта глава на дисертацията има практически резултати, които са достижение на докторантката. Следователно, според арбитър 1, в дисертацията и автореферата на дисертационния труд на Е. О.-Д. съществува академично плагиатство по смисъла на § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на ЗРАСРБ, според който „плагиатство” е представяне за собствени трудове, които изцяло или частично са написани и създадени от друг автор, или използването на публикувани от друг човек научни резултати, без позоваване или цитиране в процедурите за придобиване на научни степени и за заемане на академични длъжности.

Според арбитър 3, плагиатството е личен акт на публикуващия и следва оценката за степента на вредата от плагиатстването всъщност да се дава за поведението на плагиатствалия, който има претенции да бъде част от научната общност. Задача на правораздавателните органи е да преценят дали следва да има правно санкциониране на Е. О.-Д. Задачата на научната общност е да прецени доколко актът на плагиатство, независимо от количествените му измерения, ще нанесе вреда на учения, на организацията в която работи, на науката като цяло. От изводите по конкретни, доказани примери за заимстване от чужди научни приноси и посочването им като собствени, и от обобщените изводи за отделните глави на дисертационния труд „Моделиране и симулация на редки събития в хендовъра на широколентови клетъчни радиомрежи” с автор инж. Е. О.-Д., арбитър 3 приключва становището си със следното заключение: „В дисертацията и автореферата на дисертационния труд на Е. О.-Д. са налични неоспорими, съдържателно съществени по размер, доказателства за академично плагиатство по смисъла на § 1, т.7 от Допълнителните разпоредби на ЗРАСРБ“.

В съответствие с чл. 30, ал. 11 от ЗРАСРБ, Комисията по академична етика е предоставила възможност на д-р Е. О.-Д. да изрази своето становище. Според нея, подателят на сигнала се стреми да я обвини в плагиатство като цели да заблуди експертната група на комисията по академична етика с твърдения, че посочените от него документи са оригинални научни разработки. Не оспорва компетенциите на арбитрите, но в представените ѝ анонимизирани становища на същите липсват, според нея, анализ и сравнение на нейните научни разработки „с други публикации в световната научна литература в тази научна област, известни до момента” (цитат по доклада на единия арбитър). Изтъква: „Не е доказано, че посочените в сигнала фигури, схеми, формули и алгоритми са авторски - на проф. Д. Р. и проф. С. Р. Експертните са направени единствено по представените документи от доц. М. и не отразяват обективно разглеждания казус. Не е отчетен фактът, че като мой научен ръководител и председател на научното жури проф. д-р инж. Д. Р. е дал становище, че приема научните ѝ разработки

и приноси в дисертацията, като не е предявил иск за авторство“. Настоява арбитражите да се запознаят и с нейната позиция „за да изразят своето безпристрастно и обективно становище“. Като заинтересована страна моли да ѝ бъде предоставена цялата документация по образуваната проверка, при условията и по реда на чл. 30 от ЗРАСРБ, както и експертните становища с имената на изготвилите ги арбитражи.

След като се запозна със становището на д-р Е. О.-Д. и приложенията към него, Комисията по академична етика единодушно реши да ги предостави на арбитражите, определени с протоколи № 48 и 48А.

Допълненията към становищата на арбитражите са заведени в деловодната система на Министерството на образованието и науката.

И тримата потвърждават първоначално изразените заключения. Според тях, твърденията на Е. О.-Д., че посочените в сигнала източници (публикации на споменатите по-горе проф. Р. и проф. Р.) на плагиатство от нейна страна не са всъщност принос на авторите им, не опровергава констатацията за плагиатство.

По отношение искането на д-р О.-Д. да ѝ бъде предоставена цялата документация по проверката и експертните становища с имената на изготвилите ги арбитражи, Комисията по академична етика напомня, че с писмо изх. № 0452-61/ 15.11.2021 г. от заместник-министъра, с което е дадена възможност на д-р О.-Д. да представи своето становище по казуса, са изпратени следните документи:

- сигналът от доц. М. с всички приложения към него;
- становището на Русенския университет „Ангел Кънчев“ и приложенията към него документи;
- становищата на тримата арбитражи със заличени имена.

Посочените документи съставляват цялата налична документация по проверката. Заличаването на имената на арбитражите има за цел свеждане до минимум на възможността за осъществяване на евентуален натиск върху тях. Чл. 30, ал. 11 от ЗРАСРБ не задължава Комисията по академична етика да предостави имената на определените по проверката арбитражи. На д-р Е. О.-Д. е предоставена възможност да изрази своето становище по изложените от сигналподателя и арбитражите факти и доказателства.

Заключението на Комисията по академична етика е, че в процедурата за присъждане на образователната и научна степен „доктор“ Е. О.-Д. е допуснала, осъществила плагиатство по смисъла на дефиницията на § 1, т. 7 от Допълнителните разпоредби към ЗРАСРБ.

На основание настоящия доклад, министърът на образованието и науката следва да запознае ръководството на Русенския университет „Ангел Кънчев“ с резултата от извършената проверка.

класификация на информацията:
Ниво 0, [TLP-WHITE]

Ректорът следва да упражни правомощията си по чл. 35, ал. 2 и ал. 3 от ЗРАСРБ, и в срок от 60 (шестдесет) дни да уведоми Министерството на образованието и науката за предприетите действия.

Венцислав Динчев – председател: /П/

проф. Веска Георгиева: /П/

проф. Радослав Радев: /П/

проф. Цветан Сивков: /П/

проф. Ирини Дойчинова-Цекова: /П/